

neix	regnat	viu	COMTES CATALANS Enterrat		
840	870	27	897	57	Guifré I, el Pelós Ripoll
890	911	36	947	57	Sunyer Ri
934	947	45	992	58	Borrell II--Independència Seu
972	992	25	1017	45	Ramon Borrell Ca.Barna
1006	1018	17	1035	29	B. Ramon I, el Corb Ri
1023	1035	41	1076	53	R. Berenguer I, el Vell CB
1053	1076	6	1082	29	R. Berenguer II, C. Estopa CG
1053	1076	21	1097	44	Berenguer Ramon II Jeru
1082	1096	35	1131	49	Ramon Berenguer III Ri
1113	1131	31	1162	49	Ramon Berenguer IV Ri

CONFEDERACIÓ 48 CATALANO-ARAGONESA

neix	regnat	viu	COMTES-REIS		
1154	1162	34	1196	42	Alfons I, el Cast Poblet
1177	1196	17	1213	36	Pere I, el Catòlic Sixena
1176	1214	9	1223	47	Sañç ger
1208	1213	63	1276	68	Jaume I, Conqueridor Po
1240	1276	9	1285	45	Pere II, el Gran S.Creus
1265	1285	6	1291	26	Alfons II, el Liberal CB
1267	1291	36	1327	60	Jaume II, el Just SC
1299	1327	9	1336	37	Alfons III, el Benigne Lleida
1319	1336	51	1387	68	Pere III, el Cerimoniós Po
1350	1387	9	1396	46	Joan I, el Caçador Po
1356	1396	14	1410	54	Martí I, l'Humà Po

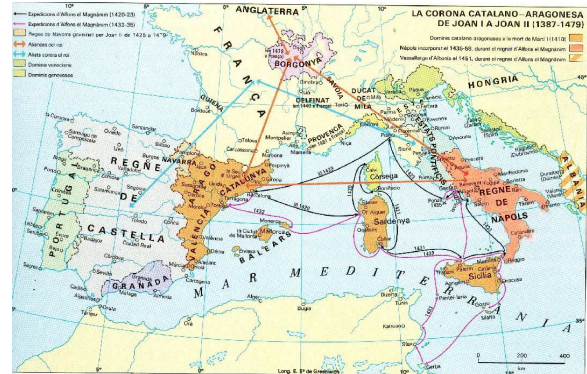
neix	regnat	viu	DINASTIA CASTELLANA		
1380	1412	4	1416	36	Ferran I, d'Antequera Po
1396	1416	42	1458	62	Alfons IV, el Magnànim Po
1398	1458	21	1479	81	Joan II Po
1429	1463	3	1466	37	Pere IV, Conestable Portugal Mar
1452	1479	37	1516	64	Ferran II, Catòlic, fill Joan II Gra
1479	1516	39	1555	76	Joana la Boja filla
1500	1516	42	1558	58	Carles I Fill
1527	1558	40	1598	71	Felip I (II, de Castella) fill
1578	1598	23	1621	43	Felip II (III, de Castella) fill
1605	1621	44	1665	60	Felip III (IV, de Castella) fill
1661	1665	35	1700	39	Carles II fill
1683	1700	46	1746	63	Felip IV (V. Castella) neb

“Cap Estatut d’Autonomia, reformat o sense reformar, no ha restaurat allò que es va destruir per la força de les armes. Ni cap Estatut no ho restaurarà, perquè Espanya és, encara, una extensió del Regne nacionalista de Castella”.

La Independència, ara toca i cal.

“Fins al segle XVIII la identitat catalana es va definir a partir de les lleis. Certament que la llengua i la cultura eren importants, però allò que definia els catalans eren les seves llibertats acumulades durant segles i concretades en les Constitucions de Catalunya. Els Borbons van liquidar aquesta florida de la modernitat europea basada en la llibertat, la llei i el comerç. Tanmateix, el model català va ser un precedent de revolucions democràtiques com la nord-americana. Els ianquis, com els catalans de XVII i principis del XVIII, van basar la nacionalitat no en un component ètnic o cultural, sinó en la excel·lència de les seves lleis. La Declaració d’Independència i la Declaració de Drets van vertebrar la nació nord-americana com les Constitucions havien estructurat la nació catalana. . X. Hernández, historiador

LA CORONA CATALANO-ARAGONESA (1387-1479)

Arreu parlen de la Corona d’Aragó com si haguessin estat els aragonesos que dominaren el Mediterrani, quan el més lògic és pensar que foren els catalans, valencians i mallorquins els dominadors

Tots els reis de la Corona Catalano-Aragonesa estan enterrats a Catalunya -- és ben demostratiu -- menys en Pere I, enterrat a Sixena, Osca, excomunicat pel Sant Pare per haver defensat els “heretges” càtars vassalls seus La Petronella està enterrada a la Catedral de Barcelona.

1035, Ramir I, fill bastard de Sanz III de Pamplona, transforma l’antic comtat d’Aragó en regne independent i funda la dinastia aragonesa. **Ramiro II**, dona el regne i filla a Ramon Berenguer IV

CORONA D'ARAGÓ					
neix	regnat	viu	REIS D'ARAGÓ		
1007	1035	31	1066	59	Ramiro I de Aragón
1042	1066	28	1094	52	Sancho Ramirez de Aragón
1068	1094	10	1104	36	Pedro I de Aragón
1073	1104	30	1134	61	Alfonso I, sense descendent

Hereus: Sant Sepulcre, Hospital i el Temple de Jerusalem

1086	1134	23	1157	71	Ramiro II, torna al convent
1136	1157	16	1173	37	R. Berenguer IV-Petronila B

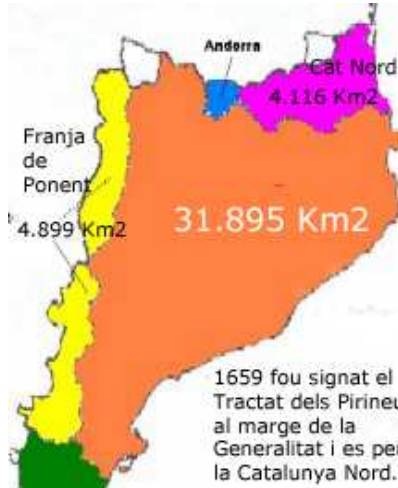
"CORONA D'ARAGÓ"
DENOMINACIÓ
IMPRÒPIA DE
L'ESTAT CATALÀ
MEIDIEVAL
Caius Perellada Cardellach
R. Dalmau, editor, C/Pi,13
08002 Barcelona

Amb una ullada a la relació de comtes, comtes-reis i reis castellans, ja es veu el que ha estat últimament la història de Catalunya, però, cal recordar el per què de tot plegat i com s'introduí a casa nostra la dinastia castellana, a base de semen primer i, més tard (1640,1714 i 1936-39), amb sang a dojo. Cal observar que tots els reis de la Corona d'Aragó 1157-1516, llevat de Pere I, estan enterrats a Cat.

Martí l'Humà 1396-1410 fill de Pere III el Cerimoniós.
Martí el Jove 1374-1409 fill de Martí I, mort a Sardenya
Frederic 1402-1438 fill, legitimat pel seu pare Martí el Jove.
En voler-lo legitimar el seu avi Martí l'Humà, morí el dia abans (?) 31 V-1410.
A Casp ens feren "canari". Organitzat pel papa Benet XIII, els 9 compromissaris (3 per cada regne) comandats i influenciats pel valencià Sant Vicenç Ferrer, fill d'un notari gironí i a les ordres de l'esmentat papa, elegiren Ferran d'Antequera com a successor de Martí I. Sembla ser que el comte d'Urgell hi tenia molt més dret, però el Trastàmara ja havia conquerit part del regne, com solien fer els castellans.

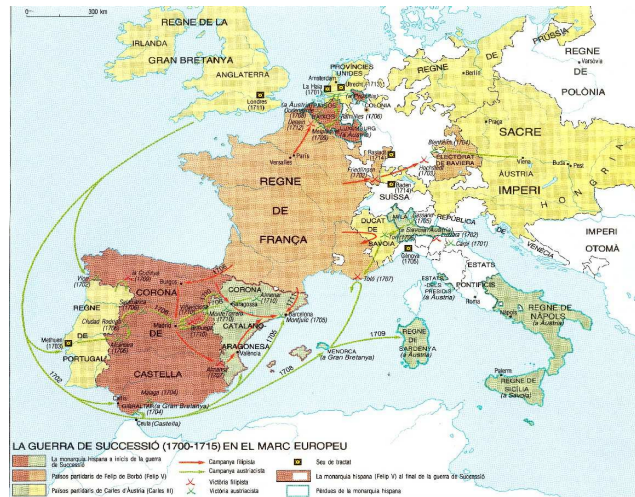
Ferran d'Antequera 1412-1416 1er. Rei castellà, net de Pere III.
Alfons IV el Magnànim 1416-1458 fill de l'anterior i de l'Elionor d'Alburquerque, *La Rica Hembra* també castellana. germà d'Alfons IV el Magnànim.
Joan II, Sense Fe 1458-1479 fill de Joan II Sense Fe, morí en estranyes circumstàncies. Primogènit de Catalunya, Aragó i Navarra. Molt estimat pel poble, era el germà gran de Ferran el Catòlic.

Pere IV, el Condestable 1463-1466 Només a Catalunya.
Ferran el Catòlic 1479-1516 **La seva sang catalana era residual.** Tot i anomenar-lo *El Catalanote*, es diu que se sentia més castellà que Isabel la Catòlica. Fill de Joan II i de Juana Enríquez, *La Madrastra*, també castellana, que se sospita enverinà el fillastre **Carles, Príncep de Viana** per què fos el seu fill Ferran l'hereu.
Ferran II, en enviudar es casà amb **Germana de Foix**, tingueren un fill que morí (1509) molt petit i hauria estat l'hereu, per ell tant desitjat: Joan d'Aragó i Foix. La cantaridina (Viagra medieval) no li va servir per aconseguir l'hereu.

El que va començar com una unió entre iguals (?) s'ha convertit en una annexió per la raó de la força i així es manté. Amb un brutal espoli fiscal del 10% del PIB. El motiu que la part occidental del Principat de Catalunya – Franja de Ponent – es trobi avui sota administració forastera es deu a una arbitriarietat comesa per *Jaume II el Just*, el qual, per pressió aragonesa, rectificà en benefici d'Aragó la seva frontera amb Catalunya. Les Corts Catalanes mai no van acceptar la decisió real. Anteriorment, Jaume I havia establert el límit occidental de Catalunya al riu Cinca. La divisió provincial espanyola del segle XIX consagrà l'esquarterament del nostre país. **Sempre hem estat de mala sort o en moments puntuals no hem sabut encertar el camí.**

LA GUERRA DE SUCCESSIÓ, TRACTAT D'UTRECHT 11-04-1713

Posà fi a la guerra de successió. Afectà d'una banda França i Espanya i de l'altra els aliats antiborbònics: Gran Bretanya, Àustria, Holanda, Prússia, Savoia, Portugal i la C. Catalano-Aragonesa. Felip V fou reconegut rei d'Espanya, però perdé les possessions europees. **Felip V es negà respectar les constitucions catalanes, els anglesos – obligats pel pacte de Gènova – cediren davant la fermesa dels representants de Felip V i a canvi de Gibraltar i el comerç d'esclaus a Amèrica.**